

NICOLAE TĂUTU

Din „Carnet de front“

Tatra 1945

Fîntîna erou'ui

E o fîntînă-n pustă ce nu avea un nume,
Sta răstîgînată-n zare pe arșiță și ger,
Cu ciutură întinsă spre cer parca anume
Să își adape turma al lunii alb oier!

Aici căzu sub branduri în amurgirea toamnei
Un caporal cu trupul ca plopul, subțirel,
Și a băut din apa-cum bea din Riul Doamnei
Cînd s-alecă pe coasă în lanu-din Dușmel.

Deasupra-i cerul mare a-ncremenit cu stele,
Ca vechia sa căruță sub maldare de fin,
Și a rămas soldatul sub zvon de tușele
Stringînd în brațe arma și fluierul la sin!

...De-atunci fîntîna are și nume și poveste,
O știu mai toți drumeții iar pasul și-l opresc
S-asculte-n luciul apei cum unorl pornește
De-afolo, din străfunduri, un fluier românesc!

Oberleutenantul

Cînd năvăli purta cu aroganță
Pînteni subțiri, botfiori strălucitori.
Azi fugărit abia tira o zdreanță:
Șoșoni de stuț dar... sprinteni și ușori!

Rănitul

Pe vîrf de munte a căzut lîngă a cerbilor tăcere
Și alb pătînjîn i-a jesut un tort de stele pe vedere...
Abia atîrse fruntea sa de singe plină, de sudoare,
Că stîncă presîmîta în ea urcînd statuia viitoare!

*) Din volumul „Cînd au plecat cecorii“ sub tipar la Editura Tineretului.

De ce catifelea?

Am citit, dăunăzi, că Teatrul de Operă și Balet caută patru sute de metri de catifele pentru „Oedip“, drama lirică a lui George Enescu, în curs de repetiții.

Pe cine vrea însoțitorul regizor să îmbrace cu această catifele? Pe ambasadori împărățitori? Byzantinii, ai farului, ai regelui Franței, ai dogelui?

Tragedia lui Sofocle se petrece în vremuri preistorice, multe sute de ani înainte de Homer, Homer însuși fiind cu oecuri mai bătrîn decît părinții dramaturgilor.

Am pe masă o farfurie cu reproducere, de pe un vas antic, a înfîntării lui Oedip cu Sphinxul. Viitorul rege al Thebei e goi, cu o tunică modestă pe umeri, în mîină poartă bîta, pe cap o pătură mare, cîmbrîndu-se sub gîta, ca marinarul olandez, iară mușta, Alit.

Cînd, după cîteva zile, va ajunge în ran, adică suveran al cetății, va învinge cercul regal, dar nu se va îmbrăca în catifele, fiindcă n-are de unde să-și ia.

Proorocul Tirzeas e învelit în piei de capră. Ismena, fiica lui Edipos, se duce la Colinos — scîrta aurorei — călare pe mîgar și cu o pătură mare, de piele, pe cap. Sîntem în plină pastorală. Puterea și bogăția curților regale era limitată. Regii cîmbrîu, prințese care spălau singure abiliturile.

Toate erau modeste. Nu vîd pe nimeni la Theba îmbrăcat ca senzorii din Eul Mediu. Dar unii dintre regizorii noștri au luncat, de la o vreme, pe un poezia primădoș. Se intră în montaj fastuos, mult mai ușor de realizat decît adăcirea și redarea emoționantă a unui text.

Ei tind să se substituie scenografului sau lasă acestuia partea lui. Sorisul dramaturgului, jocul actorului puțin îl interesează.

Totul pare a fi desăfurarea de artiști scence, accesorii, tablouri, costume simfonice. În loc să scoată maximum de intensitate din substanța verbului, din vîlaga interpretului, se sprijină numai pe fantasmagoria vizuală, pe muzica de scenă.

Marii regizori, un Stanislavski, Max Reinhardt, Antoine, Gémier, Lugné-Poe, Jacques Copeau, Dullin au fost actori. Tot așa Nottara, Gusti, Alexandru Davila. Toți aceștia puneau accentul pe vibrația gîndului și a pasiunii, pe fondul omenească al personajului, nu pe monștrii luxuriant.

Îi interesa, în primul rînd, o distribuție potrivită, armonizarea ansamblului actoricesc, insul și colectivul. Cu dragoste și pricepere luorau cu fiecare actor în parte, transmitîndu-i căruia cea din propria lor experiență.

Le remediau defectele, le dinamizau calitățile, se ocupau de ei la fiecare

PE CALEA VICTORIEI SE FILMEAZĂ!

Fotoreporterul a surprins, acum două zile, o echipă de filmare a scenei din filmul „Valetul de cupă“ în regia lui Andrei Călarășu, avînd drept protagonist pe actorul Iurie Darie.

Foto: ȘERBAN ST. 10817

CULTURA ȘI VIAȚA

CÎNTEC ȘI DANS

Din activitatea ansamblului „Ciprian Porumbescu“ din Suceava

Cînd am întrebat pe un sucevean unde e clădirea ansamblului, s-a uitat mirat la mine și apoi mi-a dat explicația cerută, adăugînd îngăduitor: „Se vede că mata nu ești de prin părțile noastre...“. Am confirmat observația pentru a liniști pe suceveanul nostru asupra greșelii mele neștiințe în privința unui ansamblu care face cunoscută din ce în ce mai mult, în afara hotarelor regiunii Suceava, faima jocurilor și cîntecelor, ca și a costumei de prin aceste locuri moldovenești. Apoi, după cîteva pași pe o stradă îngustă din spatele parcului, am ajuns la clădirea unde ansamblul își pregătește și prezintă spectacolele.

Cu pașii lini sau săltăreți

Prinse într-un cerc care se mișcă alene imitînd pașii unduitorii în repeta o grîu moldovenească. Picioarele ating ușor parchetul iar trupurile tinere se înclină grațios în cadența unui cîntec molcom. Florica Grigorescu e o fată înaltă cu ochi verzi și un trup subțire, așa cum îi sta bine unei dansatoare. E mlădioasă și jucăușă fata asta cîereia îi scîlpează ochii a șagă cînd observă că jocul ei mi-a atras privirea.

Arceul vioristului a prins să atingă mai grăbit corzile vioarei. Melodia e săltărească și pașii care bat acum o sîrbă îndrăcită l-au înbușorât fetele de alina joc. Au repetat de dans Alexandru Grama, care se vadește a fi mare exigent.

O mică pauză benemerită pentru fete și trec la rînd băieții cu un căluș viguros, dinamic, zgomotos.

Jocurile acestea ca și altele din repertoriu au fost culese chiar de la sursă. Un dansator sau o pereche de dansatori, un instrumentist și maestrul de dans pleacă prin cîteva comune din regiunea Suceava sau chiar din alte regiuni. La fața locului se culeg pașii, melodia, mișcările, care sînt apoi prelucrate și devin dansuri incluse în programul ansamblului. De la Iliești, Pîrtești de Jos, au cules Treilhești, Bătuța de la Tudora și o sîrbă, de prin plaiurile Bistriței au adus Dansul de pe Someș...

Dragu-mi e să joc...

Așa începe cîntecul cu care Artemida Boanca, solista corului ansamblului, a pornit a fi cunoscută. Pe a-tunci, în 1956, s-a prezentat la un concurs pe țară cu un cîntec ce exprima dragostea și bucuria cu care vine înconjurat de joc. Vicoventea, cîntecul ce a adus Artemidei un premiu pentru interpretare, a fost cules și aranjat de ea, chiar de la „jocoveni“, cum pronunță ea în grai moldovenească. Locuitorii satului Vicoveni s-au făcut cunoscuți peste tot unde Artemida a cîntat Vicoventea, pe care n-a scos-o nici azi din repertoriu bogat ce și l-a format. De cîte ori, la bisările publicului, nu cîntă cu loc:

„Unde joacă jocoveni
Dedesubi pîmîntul jeme
Nu mai cresc nici buruieni
Numai broaște cu sprîncene“.

Versurile exprimă niște întepărări adresate de cei din Vicoveni de Jos consătenilor din Vicoveni de Sus, pe care i-au denumit broșari, din pricina așezării satului lor lîngă o apă.

Celălalt solist al ansamblului, „ciobanul“, pe numele lui Simion Parfan, înveselește publicul cu cîntecul satiric. Rid suvenet, rid cel de prin locurile unde ansamblul își poartă faima, ridic din toată inima, cînd „ciobanul“ le zice clipind șagălmă din ochi, cîntecul moldovenească de nunta...

„Bucură-te soacră mare
Că-ți vine chepanătoare...“

Tineretea are cuvîntul

Un ansamblu tînr ca formație (din 1954) al cărui membri nu depășesc cu mult vîrsta de 20 de ani. O tinerete care se manifestă tumultuos în jocuri și cîntece. O echipă de dansuri, un cor și o orchestră, cu totul vreo sută de oameni, formează un colectiv a cărui muncă poartă amprenta entuziasmului și a dragostei pentru arta populară. Dansatorii n-au făcut școli speciale de balet, dar nu lipsesc o zi de la studiile de dans clasice pe care le conduce un maestru exigent și sever, Coriști nu sînt nici ei mari muzicieni, dar au învățat să studieze barețele pe note, să lucreze cu sirguința la fiecare cîntec.

Sînt printre coriști și printre instrumentiști și cițiva „veterani“ (nu ca vîrstă ci ca vechime), încă de pe cînd ansamblul de azi era numai o echipă de amatori. Nicolae Scobiniciu, Natalia Cioacă, Gertruda Macovei, Elena și Ilie Tamaschiu, Arcadie Băcilă, Zîghe Blaustein, Eduard Orașel, Albert Groper, formează respectabilă echipă a „veteranilor“ ansamblului.

Deși tînr, ansamblul s-a făcut de-a cunoscut și în alte regiuni ale țării. Recent, s-a întors dintr-un turneu prin regiunile Galați și Bacău, unde a dat 35 spectacole, apreciate mult de public.

Pentru puțină vreme prin oraș, ansamblul își reimprespătează repertoriul în vederea unui nou turneu prin satele regiunii Suceava și mai tîrziu, la începutul toamnei, în Ardeal. Se pregătesc dansuri noi, cîntece noi, ce vor completa vechile jocuri sau cîntece cunoscute și foarte iubite de public, printre care se numără la loc de cîntă compozițiile lui Ciprian Porumbescu al cărui nume îi poartă ansamblul sucevean.

LUGIA MANOLESCU

Echipa de dansuri a întreprinderii „Industria metalurgică dunăreană“ din Brăila executînd un dans din regiune. Foto: T. LUPU

CRONICA TEATRALĂ

„TOPAZE“ de Marcel Pagnol

Teatrul Armatei

În timp ce mă îndreptam spre strada Brezoianu, mai curios de a face cunoștință cu un nou teatru de vară suceveană decît de a retrăi jălnicile transformări ale unui profesor francez dintr-o țară de războaie, îmi tot rătăceam prin minile me-morabile ale lui Pagnol.

„Ce caută oamniul în Bulgaria?“, pe care eu o potriveam momentului, astăzi „Ce caută Topaze la Teatrul Armatei?“. Ce să caute? Ce-au cautat și altele, tot alt de nepotisme la unele, pentru a fi drept, cu mult mai nepotisme, pe scenele colorate teatre, într-un moment de — să-i zicem — îndușug — harababură repertorială.

În lumina, sau mai bine spus în întunericul acestui fenomen — provocat de o treacătură slabă a lumii ideologice în alegerea repertoriului, care a atras înediat după sine sovalet de natura obiectivă și chiar impacientat, unită cu gustul succesului facil și necutecat — trebuie socotită și legea acestor neconveniente comedii.

Am dori ca regizorul să-și pună talentul și ingeniozitatea în crearea de atmosferă, de efecte artistice, prin cele mai simple mijloace.

Ca în toate artele, de altfel, în teatrul sugestia e mai autentică decît autentitatea broderilor, a cântecelor, decît somptuozitatea decorurilor și a costumelor copiate din albumuri de gală!

Exagerate și acumulate, ele corespund textului, jocului actorilor, vibrației cîntecului, genului compozitorului.

Care directorilor de scenă cît mai multă artă și cît mai puțin lux. Mai multă preocupare pentru interpret și mai puțin scenografie. Și, mai ales:

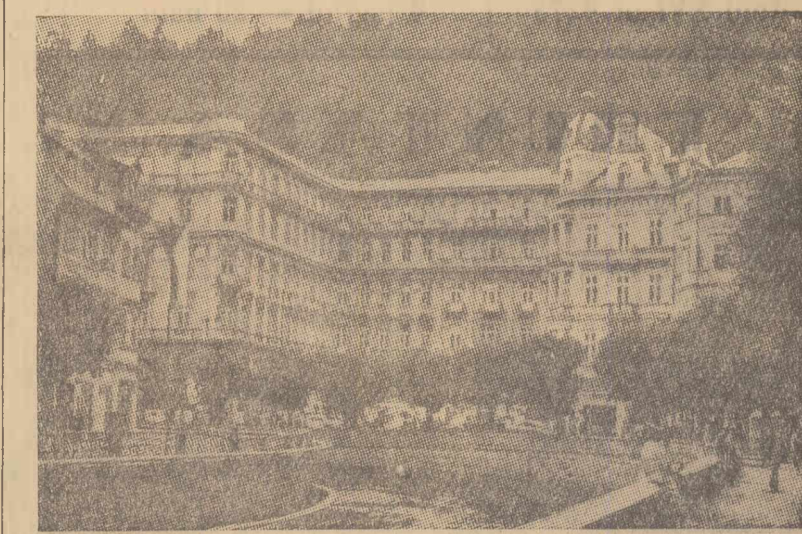
— Economie, Horatio, economie!

A APĂRUT:

IN EDITURA MUZICALĂ A
UNIUNII COMPOZITORILOR
DIN R.P.R.:

- VASILE CRISTIAN: Wolfgang Amadeus MOZART 344 pag. lei 14
- NICOLAE NEGREA: Cartea spectacolului de operă 440 pag. lei 14
- ECATERINA HERTEGH: 640 exemple vocale din opere 316 pag. lei 42
- MIȘU IANCU și PETRE ROMEA: Melodii populare armonizate și transcrise pentru acordeon 26 pag. lei 18

Cel de al XI-lea Festival internațional al filmului de la Karlovy Vary

Al XI-lea Festival internațional al filmului de la Karlovy Vary, ce se va desfășura anul acesta între 12 și 27 iulie, coincide cu cea de a 600-a aniversare a celebrilor stațiuni balneare Karlovy Vary, întemeiate de Carol al IV-lea, regele Boemiei.

Potrivit statutului festivalului pot participa la concurs, cu cîte un film, țările cu o producție pînă la 60 de filme anuale, și cu cîte două filme, cele care produc peste 60 de filme pe an. Pe lîngă aceasta însă, conducerea festivalului își rezervă dreptul de a solicita și participarea altor filme capabile să contribuie la ridicarea nivelului festivalului prin conținutul și valoarea lor artistică, deosebită.

În clădire: cel mai mare hotel din Karlovy Vary, „Cedok-Moskva“, unde vor fi găzduiți delegații și unde în sala de spectacole, înzestrată recent cu instalații de traducere la casca, se vor proiecta, în fața juriului internațional majoritatea filmelor.

Actualități CULTURALE

● Spectacole de vară la Tg. Mureș. — Cu toate că Teatrul Seculesc de Stat și la încheiat stagiunea din acest an, orașul Tg. Mureș nu va rămînea în cursul verii fără activitate teatrală. În cursul lunilor iulie și august orașul va găzdui un șir de spectacole interesante. Printre acestea se numără și spectacolele date de tinerii actori ai Institutului de Teatru „Ion Luca Caragiale“ din București, precum și reprezentațiile Operei Magniare de Stat din Cluj, care va da spectacole cu: „Văduva veselă“, „Ion Vodă cel Cumplit“ și „Năframa“.

● Muzei de istorie din Ploiești. — În primele șase luni ale acestui an muzeul regional de istorie din orașul Ploiești a fost vizitat de peste 25.000 de cetățeni. Întîlnit acum mai bine de trei ani, acest muzeu a contribuit la organizarea și amenajarea muzeului Cricovului din Urziceni și a casei memoriale pictor N. Grigorescu din Climpia.

● Sanitar arheologic. — Institutul de arheologie al Academiei R.P.R. a deschis în comuna Chilia din raionul Vedea un sanitar arheologic, în care se vor afla de acum locuri. Pînă în prezent s-au descoperit 39 morminte datînd din secolele 3 și 4 e.n.

lional din Vălenii de Munte și a muzeului orașenească de la Ploiești.

● Festivalul biennial „I. L. Caragiale“. Zilele acestea „I. L. Caragiale“ are în desfășurare al XI-lea festivalul biennial de teatru „I. L. Caragiale“. La acest concurs au participat 221 echipe de teatru ale căminelor culturale și colțurilor roșii din gospodăriile agricole colective și de stat. La spectacolul prezentat au participat peste 37.000 cetățeni. S-au clasat pentru faza regională a festivalului echipa de teatru din comuna Măstăcani, raionul Bujor cu piesa „Noaptea alba“ de Valeriu Luca, echipa din comuna Vidra, raionul Vrancea cu piesa „Tîrgul inimilor“ de Tiberiu Vornic, echipa din comuna Insurău, raionul Călmățui cu piesa „Bucuroși de caspeli“ de Gh. Tănulescu și altele.

● Sanitar arheologic. — Institutul de arheologie al Academiei R.P.R. a deschis în comuna Chilia din raionul Vedea un sanitar arheologic, în care se vor afla de acum locuri. Pînă în prezent s-au descoperit 39 morminte datînd din secolele 3 și 4 e.n.

ri burgheze. Spectacolul lui Răcel și greoi, cu amanunel apăsător la mînașcă, cu gloriu sorșită sau strigăt în gura mare, cu gestul mestecînd, cu efectele cele mai indiscrete, și evident, cu magnetofon pus să ne transmi-

de leagăn în clipa plecării lui Topaze din scoda, ceea ce constituie o inovație nicodată visată de teatru parizian.

Ceea ce rezista din acest spectacol și smulge totuși risul și aplauzele spectatorilor, este distrugerea de conștientă a gloriei și a marelui Topaze este un mare rol de comedie, o compoziție lîna, pitorească și complicată, deși foarte nuanțată din detaliu, cu evoluție grațioasă și cu schimbări de interpretare a unor mari comici francezi, printre care Lefaur și neuitatul lui Jouve: astăzi incit actorul care-l alina de un examen pentru a patrinde într-un fel de conștient. Deși prin subștăna și prin perspectiva, nu e chiar rolul pe care noi credem că l-a meritat și pe care l-am fi vrut pentru Florin Scărlătescu, înarmarea lui Topaze îl da acestuia prilejul de a destăruia, orizontal, câteva din marile lui calități de comician. Scărlătescu a jucat cu multă precizie și căldură conștientă în primele trei acte, realizînd în mod admirabil fața de ațureauă și lăza de intoxicare în atmosfera prăfărească a immoralității burgheze.

Unele prabusiri ale actorilor sînt, unele dintr-un fel de candida stupor sau de timida mînie, sînt de bijutier. Dar au în vrut încă mai multă nuanțare în primele trei acte, și mai multă forță în ultimul, și mai ales, în folosul spon-taneității, eliberare din tirania subștănațială și nivelatoare a regizorului, cu condiția ultimei, primele două intră în lăra îndolă în posibilitățile lui Scărlătescu, ale actorului care nu deziluzionează și nicodată și care a fost cam neapărat pînă azi, Geo Maican.

În rolul atăcătorului Castel-Benac, G. Treștan în rolul bunului Tamise, și Virgil Vasilescu în rolul directorului Muche, au constituit trinitatea de bază a spectacolului, toți trei excelenți, dar Geo Maican, foarte excelent, în Suzy Courtois, Măgry Avram-Nicolu a avut viața și haz, dar nu avea grație spirituală caracteristică tipului sau, caracteristică ei însuși teatrului parizian.

Reșul distribuției trecînd prin compozițiile episodice onorabile ale Năstase Nicolescu și Margaretei Papagoga, și prin aceea neobișnuită a lui Tony Zaharian, scade prapășitos pînă la Sunda în care mai trăiește ceva din Moliere, fără moralistică, din Hugo, fără grandioare, din Giraudoux și Cocteau, fără poezie: e virtutea în gol, grația rece, psihologia și portretul verbal, acceala scepticismului, egalizării, xelor prin anulare, etc., etc., o armonie de valori minore și negative, armonie de degenerare și supraviețuire, armonie totuși, pecele proprie, căreia așfiindu-l sigiliu, iden-

ficăm un moment al decăderii cultu-

comentarii fără răspundere morală, n-a ezitat să facă un teatru bucurestean, pentru a ne mai înfățișa o temă ușoară (a citea din această stagiune?) și în cel mai bun caz, pentru a colina un succes și cinești și unire, în a anunțarea mentărită și gust burghiez, cu comicul viol, surprinzător, spiritual, care trebuie apreciat în textul lui Pagnol. Lucrurile înșirate de noi mai sus lînd totuși prea evidente, s-a recurs la soluția abracadabra a unei modificări a înaltului piesei: în versiunea bucuresteană, lănușe reușă să-l urmeze pe Topaze în lumea corupției, reacțiunii astfel uitate valori morale ale subiectului omenească și ale intelectului francez, și oind spectatorului o rază de încredere și de optimism. Nu numai că nu ne ocarăm mulțumim cu acest lînt cîrpit, caci spiritul profunz al unei opere nu se schimbă prin-o oportunitate de regizor. Dar aceasta nu pot înțelegi nici în rîptul capului unui din regizorii noștri, ci pentru că el reprezintă un amestec absurd în opera literară, și un expedient necăscut. Noi nu înțelegăm gîndirea mînușă a noi o apropiam sau o combatem deschis și cîntă și acesta din urmă e un mod de a respecta opera literară, care trebuie să fie considerată inamovibilă. Nu știu cui să atribuim nastrugul și nedelicata opera, dar pentru că primă și pazznic al operei literare, acei care putea să trebuia s-o împiedice, este regizorul, o atribuiem regizorului Răcel, care lă deciarăm că ceea ce a făcut în se-lace, ca noi nu vrem să colaborăm cu Pagnol, prin Răcel, și probabz, că nici Pagnol nu ține să colaboreze cu Răcel, chiar cu gîrul nostru.

Aceasta eroare este alt de cumplită înțit ne-ar putea scuti de a-l mai cerea pe proaspătul scriitor în ipostaza de regizor. Dar aceasta nu pot înțelegi mai arata ceva: că poți deveni scriitor, colaborator al lui Pagnol și cunoscător al lui Topaze, fără a înțelegi nimic din specificul unei opere simple și chiar simple. Acest specific nu e strictiv despre acest teatru lulevitar, de o întreaga categorie literară și teatrală, așa-zisul teatru boulevardier.

Dacă s-a lînt să ni se prezinte Topaze, atunci regizorul trebuia să lucreze, decît puțin un document în fond, deși reprezintă o tehnică superioară, de produs specific francezesc, comedia lui Pagnol e ca acele pahare frumoase și străvezii, făcute din nu știu ce material nedurabil și sorșite a fi utilizate odată, apoi aruncate la coș sau în praful drumului. Chiar și cei mai problematici, apoliti și asociat comentatori al săi, au ezitat să vadă în Pagnol un discipol, măcar îndepărtat, al lui Octave Mirbeau sau Henri Becque, resemîndu-se să vadă în el un boulevardier ceva, ceva mai „dens“, o culme a boulevardului.

Dar ceea ce eu ezită să facă acești

ficăm un moment al decăderii cultu-

ficăm un moment al decăderii cultu-

ficăm un moment al decăderii cultu-

ficăm un moment al decăderii cultu-

RADU POPESCU

PENTRU PACE ȘI SECURITATE IN ZONA ADRIATICII ȘI A BALCANILOR

Nota guvernului R. P. Albania adresată Italiei

TIRANA 5 (Agerpres). — După cum transmite A. T. A. la 2 iulie 1958 Behar Shylla, ministrul Afacerilor Externe al R. P. Albaniei, a primit pe Vittorio Rottolano, înscăunat cu elacii al Republicii Italiene la Tirana, și i-a remis o notă din partea guvernului R. P. Albaniei.

Guvernul Republicii Populare Albaniei, în acord cu guvernul italian, intenționează să încheie cu guvernul S.U.A. un acord cu privire la amplasarea de rampe pentru lansarea rachetelor pe teritoriul Italiei. Astfel, teritoriul italian ar fi transformat într-o bază de atac atomic. O asemenea acțiune, se spune în notă, ar fi în opoziție cu obligațiile asumate de guvernul italian în cadrul tratatului de pace și ar implica o primărie serioasă pentru pacea și securitatea în zona Adriaticii și a Balcanilor, precum și pentru pacea generală. Se înțelege, se spune în notă, că un asemenea pas nu poate să nu fie privit cu încredințare de către guvernul și poporul albanez, întrucât instalarea de bază pentru rachete în Italia amenință în mod direct independența și suveranitatea națională a Republicii Populare Albaniei, dat fiind că ele sînt îndreptate împotriva țărilor vecine de democrație populară și în special împotriva R. P. Albaniei, cea mai apropiată vecină a Italiei.

În notă se arată că afirmațiile fa-

cută în Italia, potrivit cărora aceste măsuri ar fi dictate de interesele apărării litoralului, întrucât în Albania există rampe pentru lansarea de rachete, sînt născociri lipsite de orice temelie, care nu pot înșela nici opinia publică mondială și nici poporul italian. După cum a declarat în mod oficial guvernul R. P. Albaniei, în Albania nu există nici bază atomică, nici rampe pentru lansarea rachetelor. Pe de altă parte, nota albaneză precizează că R. P. Albaniei, fiind o țară participantă la Tratatul de la Varșovia, nu a avut și nu are intenții agresive împotriva oricărei țări.

Dat fiind cele de mai sus, guvernul Republicii Populare Albaniei se adresează guvernului italian, cerîndu-l să renunțe la amplasarea de rampe pentru lansarea rachetelor pe teritoriul Italiei.

Guvernul R. P. Albaniei, se spune în notă, în încheiere, consideră necesar să avertizeze guvernul italian și să declare că în cazul cînd acesta va hotărî instalarea de rampe pentru lansarea rachetelor pe teritoriul său, guvernul albanez ar fi nevoit să în interesul apărării independentei și suveranității naționale să ia măsuri pentru ca și pe teritoriul R. P. Albaniei să existe asemenea rampe. Guvernul albanez subliniază că în cazul unei evoluții în acest sens a situației întregii răspundere ar reveni guvernului italian.

O metodă originală de tratament a pietrei la rinichi

MOSCOVA 5 (Agerpres). — TASS transmite: Cunoscutul urolog sovietic, prof. Anatoli Frumkin a elaborat o metodă originală de tratament al nefrolitiazelor cu ajutorul unei operații plastice.

La clinica „Botkin” din Moscova, el a efectuat cu succes în intervenții, Noua metodă se aplică în cazul calculilor multipli, necercetărilor și recidivărilor. Această metodă înlocuiește vechiul procedeu chirurgical de extirpare a calculilor renali.

Operându-se în bazinele și ureterele, calculii rezidivi prinduse bolnavilor suferințe grele, aducîndu-i adeseori la pierdere totală a sănătății și capacității de muncă. În practică sînt cunoscute cazuri cînd intervențiile pentru extirparea calculilor trebuiau repetate de mai multe ori. Uneori, medicii erau nevoiți să recurgă la îndepărtarea rinichiului afectat.

Noua metodă constă în aceea că chirurghii îndepărtează ureterul modificat de boală și îl înlocuiesc printr-un segment de 25-30 cm. al intestinului subțire care este extras din cavitatea abdominală împreună cu vasele mezentice care îl alimentează, fiind îndreptat spre spațiul retroperitoneal. Un capăt al

segmentului se suturează la bază, iar celălalt se fixează în peretele vezicii urinare.

Calculii care se formează repede în caz de nefrolitiază trec liber prin noua traseu artificial care are un diametru mai mare decît un ureter obișnuit. După cum au arătat observațiile operației, acestea din urmă sînt de fiziologice. Segmentul de intestin subțire se integrează foarte bine, păstrînd mișcările peristaltice, contribuind astfel la coborîrea calculilor care se formează și la îmbunătățirea generală a activității funcționale a rinichiului.

Noua metodă de tratament chirurgical a fost aplicată cu succes în cazul unei hidronefroze bilaterale, adică unei dilatări simetrice a rinichiului. Noua traseu realizat de chirurghii sovietici a contribuit la restabilirea secreției renale.

Printre pacienții profesorului Frumkin a figurat un bărbat în vîrstă de 32 ani din Rostov. El suferise cîinci operații. Pentru a salva oară, el a fost tratat după metoda lui Frumkin. În prezent el este în mod practic sănătos. Calculii care se formează în rinichiul său, se elimină spontan, fără să-i pricinuiască dureri.

Primul festival unional al filmelor sovietice

MOSCOVA 5 (Agerpres). — TASS transmite: La Moscova a luat sfîrșit primul festival unional al filmelor sovietice. 27 de studii cinematografice au prezentat cele mai bune lucrări ale lor din anul 1957. Juriul, prezidat de rectorul Grigori Aleksandrov, a vizionat peste 100 filme artistice, de popularizare științifică, de desene animate și jurnale cinematografice.

Cu premiul I a fost distins filmul „Pe Donul liniștit”. Proiectarea romanului cu același nume de Mihail Solohov, precum și alte două filme — unul consacrat căminului de slăvi sovietici care fac operații pe inimă, altul — un desen animat despre semănăturile de porumb în regiunile nordice ale U.R.S.S. — Premiul II au fost acordate respectivelor reportaje cinematografice despre Antarcida Luminii a țării „Miriții” și filmul documentar „Ani de neuitat” produs în cinstea aniversării a 40 de ani de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie.

Premii speciale au fost acordate filmelor care au fost premiate la diferite festivaluri internaționale: „Inalțimii”, „Zboară cocoșii”, „Casa în care locuiesc”, „Albă ca zăpada”, „În Oceanul Pacific”.

Juriul festivalului a acordat premiul personal mai multor cinești care au obținut succesuri obținute de el.

De la un capăt la altul al lumii

Șomajul din Japonia

Șomajul din Japonia atinge azi proporțiile cele mai mari din toată perioada de după război. Conform statisticilor oficiale în Japonia există în prezent 850.000 de gomeri totali, dar numărul real al gomerilor totali și parțiali (mulți din aceștia din urmă lucrînd doar câteva ore pe săptămînă) e de 8 milioane.

În ciuda unor posibilități de creștere a producției în unele industrii, în fața obiectivelor de șomaj Sinfuku din Tokio.

Știați că...

„Cercetătorul italian dr. Mor” a descoperit câteva peșteri adînci în Sahara. În aceste peșteri s-au găsit desene colorate reprezentînd bărbai bionici cu păr creț, scene de vîntoare, de război etc. Descoperirea prezintă un deosebit interes științific, într-un an pe pămînt cad pînă la 40.000 de meteoriți?

„Institutul de orientalistica al Academiei de Științe a R. Cehoslovaciei a deschis la Praga o bibliotecă coreeană?”

Microautomobilul „M. B. M.”

Doi profesori de la Institutul pedagogic din Cîia — U.R.S.S. — frații I. S. și M. S. Malîșev sînt creatorii unui microautomobil, purtînd marca „M.B.M.” (microautomobil Bratîev Malîșevu). Mașina, dotată cu un motor de motocicletă, este

Iși fac de cap...

În Germania occidentală și în Berlinul occidental au avut loc noi samavolnici ale militarilor americani. În ultimele zile militarii americani au atacat o serie de locuri din Berlinul occidental. Trei germani au fost răniți. La Mannheim un soldat american a rănit cu cuțitul un cetățean german în vîrstă de 46 de ani. În același oraș un automobil, condus de un american, a lovit pe un german care mergea pe motocicletă și care curînd după accident a încetat din viață din cauza rănilor capătale.

America n-a mai văzut niciodată ceva asemănător

Drepturile relațiilor culturale între diferitele țări constituie fără îndoială unul din mijloacele cele mai potrivite pentru apropierea popoarelor și pentru slăbirea încredințării internaționale. Recent turneul întreprins în S.U.A. de către Ansamblul de Stat de dansuri populare al U.R.S.S., sub conducerea lui Igor Moiseev a confirmat din nou această. Spectacolele sale prezentate timp de două luni și jumătate în diferite orașe ale Statelor Unite, la care au asistat peste 500.000 de spectatori au fost întîmpinate prețutîndu-se cu un deosebit entuziasm.

Doi profesori de la Institutul pedagogic din Cîia — U.R.S.S. — frații I. S. și M. S. Malîșev sînt creatorii unui microautomobil, purtînd marca „M.B.M.” (microautomobil Bratîev Malîșevu). Mașina, dotată cu un motor de motocicletă, este

Un oraș sub apă

O vechi legendă ungară povestește despre orașul care ar exista sub o glindă laudată Baia. De curînd oamenii de știință ungari au hotărît să verifice autenticitatea acestei legende. Ei au studiat numeroase materiale de arhivă, au interogiat pe mulți pescari bătrîni și au organizat o expediție la locul unde se presupunea existența acestui oraș subacvatic.

S-a dovedit că orașul acesta există în realitate. La o adîncime de 10 metri scufundîndu-se au descoperit urmele lui. El

Cea mai mare navă sovietică

se construiește în prezent pe șantiierul orașului ucrainean Nikolaev. Numele ei este „SOVIETSKAIA UKRAINA” și va fi o bază pentru vîntoarea de balene. Nava are un deplasament de 44.000 de tone, și va fi înaltă cît o clădire de 11 etaje. Tunelul de la pupă, prin care vor fi ridicate balenele, va fi alțat de mare înalt prin el putea trece o locomotivă.

ÎN CLUSE: Nava în construcție pe șantiier.

Nu mai înduce că ansamblul lui Moiseev a cucerit imina New Yorkului teatral și a deschis un drum larg pentru artiștii, dansatori și muzicieni ruși, care vor sosi aici după el.

Dacă actualii conducători americani, care promovează cu încredințare politica „războiului rece”, ar lua în considerare asemenea concluzii și ar proceda în consecință, extinzînd relațiile culturale, nu începea îndoaia că altă S.U.A. cît și întreaga lume ar avea nespuse de cîștigat.

Evenimentele din Liban

• Lupte grele la Beirut • Derută în capitalele occidentale în urma publicării raportului grupului de observatori ai O.N.U.

CAIRO 5 (Agerpres). — Agențiile de presă occidentale anunță că în cursul zilei de sîmbătă la Beirut au continuat lupte de stradă foarte intense între forțele răscoalilor și trupele guvernamentale. Răscoalii au distrus două tancuri grele de tip Sherman și trei camioane blindate și au ars două tancuri în cartierul El Marg. Ei au ocupat cartierele Zidania și Bakkar unde au pus mina pe o cantitate de bombe de proveniență străină ale trupelor guvernamentale, care vor fi predate observatorilor O.N.U.

Saeb Salam, fost prim ministru al Libanului și unul din conducătorii răscolei, a calificat luptele de la Beirut ca fiind cele mai violente care au avut loc în capitala Libanului în cursul ultimilor trei săptămîni. Luptele au continuat și la Tripoli.

Comandamentul forțelor răscoalilor, cu sediul în regiunea Șuf, a publicat un comunicat în care anunță ocuparea de către răscoalii a orașelor Dairif și Taifun și a celei mai mari părți din orașul Șemlan unde n-a mai rămas decît un mic număr de partizani al guvernului. Comunicatul anunță de asemenea ocuparea de către răscoalii a localității Suk El Gharb. Tot în regiunea Șuf, 11 soldați din trupele guvernamentale au trecut de partea răscoalilor cu înregul lor echipament și cu munții.

Scrisoarea anonimă primită de ambasada sovietică din Londra

LONDRA 5 (Agerpres) TASS transmite: Presa engleză se ocupă pe larg de o scrisoare anonimă primită zilele trecute de ambasada sovietică din Anglia. Autorul scrisorii scrie că este „Pilot la una din bazele aviației ale forțelor armate americane din Anglia”. În continuare în scrisoare se spune: „Consider că lumea occidentală trebuie să i se arate acum cît de îngrozitor ar putea fi războiul atomic. A-tunci va deveni de indignare și de protest ar nimici puterea acelor oameni lipsiți de judecată care continuă cu încredințarea să fie dușmanii mîștrilor de dezarmare atomică”.

„Intenționez să lansez încălcătura mea aducătoare de moarte în timpul unui din zborurile noastre obișnuite, scrie autorul scrisorii. Obiectivul meu va fi situat undeva în Marea Nordului, în apropiere de litoralul Angliei, dar destul de departe ca să nu piară mulți oameni. Fie ca această singură bombă să-i oprească pe cei care vor să arunce sute de bombe”.

Întrucît scrisoarea ridică probleme serioase, s-a aflat că ambasada sovietică a considerat necesar în pofida caracterului anonim al scrisorii, să informeze autoritățile engleze despre conținutul ei. Reprezentantul ambasadei sovietice a transmis Ministerului Afacerilor Externe al Angliei o fotografie a scrisorii și a plicului în care a fost trimisă aceasta. Purtătorul de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe al Angliei a declarat că problema scrisorii „este examinată” și că acest lucru a fost adus la cunoștința autorităților S. U. A.

În legătură cu această scrisoare la Londra se acordă o deosebită atenție pericolului prezentei pe teritoriul Angliei a aviației militare americane, înarmată cu bombe cu hidrogen. În cercurile ziaristice locale se subliniază că scrisoarea aviatorului american dovedește încă odată pericolul uriaș pe care îl prezintă pentru poporul englez și celelalte popoare, din Europa prezența pe teritoriul Marii Britanii a unor bombardiere străine, înzestrate cu bombe atomice și cu hidrogen. Discuțiile acestei scrisorii de către presa engleză a provocat o adîncă îngrijorare în rîndul opiniei publice din Anglia. Aceste discuții au atras din nou atenția asupra necesității de a se ajunge la un acord cu privire la lichidarea bazelor militare străine aflate pe teritorii străine și cu privire la încetarea generală imediată a expedițiilor cu arma atomică.

Convorbirile de Gaulle-Dulles

PARIS 5 (Agerpres). — După cum rezultă din relațiile preselor occidentale, un loc deosebit de important în cadrul actualelor convorbiri franco-americane de la Paris îl ocupă CEREREA FRANȚEI DE A ÎȘI ÎMPARTĂȘI SECRETELE ATOMICE.

Se știe că guvernul francez și cerurile politice de dreapta din Franța s-au pronunțat în favoarea producerii de armament atomic propriu. Guvernul a declarat deschis că intenționează să grăbească înarmarea atomică a țării și a alocat în acest scop noi fonduri importante. Cercurile politice de dreapta prezintă această problemă ca și cum posedarea armei atomice ar duce la ridicarea prestigiului și măreției Franței, afirmînd că numai a-vînd bomba atomică Franța și-ar putea menține, chipurile, rolul de mare putere. Aceste cercuri mizează pe sentimentele anti-americane ale poporului francez, afirmînd că intrarea Franței în clubul atomic ar constitui o unică cale pentru a se pune capăt dependenței față de S.U.A.

„Franța, scrie ziarul de dreapta „LE PARISIEN LIBERE”, în numărul său din 5 iulie — ziua începerii tratatelor dintre de Gaulle și Dulles, vrea să joace un rol activ de același plan cu Anglia și S.U.A. Franța nu se poate mulțumi cu locul de străpîntă pe care îl acordă puterile atomice occidentale”.

Ziarul „FIGARO” scrie în aceeași zi că inegalitatea cu care S.U.A. tratează pe aliații lor occidentali este intolerabilă.

Firește că cererile insistente ale guvernului de Gaulle ca Franța să fie primită în clubul atomic, nu sînt privite cu ochi buni nici de Londra și nici de Washington.

Dorința cercurilor conducătoare franceze de a participa pe picior de egalitate cu S.U.A. și Anglia la cursa înarmării atomice a lumii occidentale în rîndurile poporului francez care își dă seama că adevărata mărjea a Franței este legată, nu de posedarea

De la un capăt la altul al lumii

bombelor atomice, ci de lupta ei pentru menținerea păcii în lume și pentru apărarea democrației.

PARIS 5 (Agerpres). — La 5 iulie s-au încheiat la Paris intervederile pe care secretarul de stat al S. U. A. Foster Dulles, le-a avut cu primul ministru de Gaulle și cu ministrul Afacerilor Externe Couve de Murville. În comunicatul oficial dat publicității în legătură cu aceste intervederi se spune că au fost examinate toate marile probleme internaționale care interesează cele două țări și că de ambele părți s-a insistat asupra importanței unei colaborări cît mai strîns între Franța și Statele Unite.

Un purtător de cuvînt al Ministerului de Externe francez a precizat, după încheierea intervederilor, că una din principalele probleme discutate a fost dorința guvernului francez de a face din Franța o putere atomică. Cu acest prilej au fost scoase în evidență divergențele existente între S.U.A. și Franța în această problemă.

Alte probleme discutate de Dulles la Paris s-au referit la relațiile Est-Vest, la pregătirile în vederea unei conferințe la nivel înalt, precum și la situația din Orientul Mijlociu. Problema algeriană nu a fost discutată.

Cu prilejul intervederilor Dulles a transmis lui de Gaulle un mesaj din partea președintelui Eisenhower în care primul ministru francez este invitat în Statele Unite „la o dată cît mai apropiată”.

ÎN CITEVA RîNDURI

• La 5 iulie a fost dat publicității salutul C.C. al P.C.U.S. către C.C. al P.C. din Ucraina cu prilejul celei de-a 40-a aniversări. (TASS).

• Sub lozincă „Marea Baltică trece să fie o zonă a păcii și prieteniei între popoare”, la 5 iulie s-a deschis la Rostock într-o atmosferă festivă „Săptămîna păcii în regiunea Marii Baltice”.

• La 4 iulie, uzina de tractoare din Harkov a produs al 300-lea tractor. Puterea tractoarelor produse anual în această uzină întrece de cîteva ori pe cea a tractoarelor fabricate în Franța și Italia laute localități. (TASS).

• La 5 iulie ziarul polonez are publicat rezultatele îndeplinirii planului economiei naționale pe primul semestru al anului 1958. Volumul producției globale a industriei socialiste a crescut în decurs de șase luni cu aproape 9,5 la sută față de aceeași perioadă a anului trecut. (A.G.).

• La Portland, statul Oregon, s-a produs o explozie la antreprenorii unei fabrici de arțifici. Două clădiri s-au prăbușit și au periclitat un hotel din apropiere a fost sinisul de suflul exploziei; 12 persoane au fost rănite. (A.G.).

• La 4 iulie episcopul Antimos a adresat secretarului general al O.N.U. D. Hammarskjöld o telegramă în care cere „să se limiteze de urgență în Cipru un grup de observatori ai O.N.U. care

Protestul lui B. Russell adresat președintelui Elveției

LONDRA 5 (Agerpres). — Cunoscutul filozof englez Bertrand Russell, unul din liderii mișcării engleze împotriva înarmării atomice, a adresat vineri un protest președintelui Elveției împotriva refuzului guvernului elvețian de a permite ținerea congresului internațional pentru interzicerea armei atomice în Elveția. (Se știe că guvernul elvețian a interzis joi acest congres care urma să aibă loc la 5-6 iulie la Basel și care a fost organizat de frunțile mișcării împotriva înarmării atomice din Anglia, Germania occidentală, Franța, Elveția, Suedia, Belgia, Olanda).

Într-o scrisoare deschisă către președintele Elveției, Bertrand Russell subliniază că „hotărîrea guvernului elvețian a îndignat pe democrații de pretutindeni. Există bănuiala, scrie Bertrand Russell în continuare, că guvernul elvețian dorește să ascundă poporului elvețian primejdia pe care o reprezintă înarmarea atomică”.

Succesul artiștilor romîni în Polonia

VARȘOVIA 5. — Corespondentul Agerpres transmite: În Polonia se desfășoară cu succes turnee artistice al unui grup de artiști de frunte ai teatrului de Operă și Balet din București. Pînă în prezent, artiștii romîni și-au dat concursul în spectacolele cu opere „Carmen”, „Tosca” și „Faust” pe au avut loc pe scena Operei din Varșovia.

Aprecînd aportul pe care l-au adus artiștii romîni în reușita spectacolului cu opera „Carmen”, croncarul ziarului „SLOWO POWSZECHNE” arată că directorul romîn Jean Bobescu a imprimat orchestrei Operei din Varșovia o mare încredere și un timp cît totuși „Elena Cernel” interpreta rolul lui Lulă — scrie ziarul — s-a impus înainte de toate prin minunatul ei joc de scenă și prin vocea ei curată și frumoasă.

De asemenea ziarul varșovian elogiă talentul artiștilor Ionel Tudoran, Mihail Arnăutu, Maria Volosescu și Mircea Buciu, care și-au dat concursul în celelalte spectacole.